Torsdag den 20. oktober 2022

P9_TA(2022)0373

FN's klimakonference 2022 i Sharm el-Sheikh, Egypten (COP27)

Europa-Parlamentets beslutning af 20. oktober 2022 om FN's klimakonference 2022 i Sharm el-Sheikh, Egypten (COP27) (2022/2673(RSP))

(2023/C 149/05)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den dertil hørende Kyotoprotokol,

— der henviser til den aftale, der blev vedtaget på den 21. partskonference under UNFCCC (COP21) i Paris den 12. december 2015 (Parisaftalen),

— der henviser til den 26. partskonference under UNFCCC (COP26), den 16. samling af mødet for parterne i Kyotoprotokollen (CMP16) samt den tredje samling i den partskonference, der tjener som møde for parterne i Parisaftalen (CMA3), som afholdtes i Glasgow, Det Forenede Kongerige, fra den 31. oktober til den 13. november 2021, og til Glasgowklimapagten, der blev vedtaget den 13. november 2021,

— der henviser til De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og til verdensmålene for bæredygtig udvikling,

— der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2021 om FN's klimakonference 2021 i Glasgow, Det Forenede Kongerige (COP26) ([1]),

— der henviser til sin beslutning af 28. november 2019 om klima- og miljøkrisen ([2]),

— der henviser til Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringers (IPCC's) særrapport om global opvarmning på 1,5 °C, dets særrapport om klimaændringer og landarealer og dets særrapport om havet og kryosfæren i et klima i forandring og panelets sjette vurderingsrapport (AR6),

— der henviser til sin beslutning af 17. december 2020 om EU-strategien for tilpasning til klimaændringer ([3]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/591 af 6. april 2022 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2030 ([4]),

— der henviser til sin beslutning af 17. september 2020 om det europæiske år for grønnere byer 2022 ([5]),

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 (»den europæiske klimalov«) ([6]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. december 2019 om den europæiske grønne pagt (COM(2019)0640),

([1]) EUT C 184 af 5.5.2022, s. 118.
([2]) EUT C 232 af 16.6.2021, s. 28.
([3]) EUT C 445 af 29.10.2021, s. 156.
([4]) EUT L 114 af 12.4.2022, s. 22.
([5]) EUT C 385 af 22.9.2021, s. 167.
([6]) EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1.

— der henviser til sin beslutning af 15. januar 2020 om den europæiske grønne pagt ([7]),

— der henviser til sin beslutning af 16. september 2020 om EU's rolle i at beskytte og genoprette verdens skove ([8]),

— der henviser til UNFCCC's sammenfattende rapport af 17. september 2021 om nationalt bestemte bidrag i henhold til Parisaftalen,

— der henviser til FN's miljøprograms (UNEP's) rapport om emissionskløften af 26. oktober 2021 med titlen »The Heat Is On«, dets rapport om emissionskløften af 1. november 2021 med titlen »The Gathering Storm« og dets rapport om produktionsgabet af 20. oktober 2021,

— der henviser til Det Internationale Energiagenturs (IEA's) rapport fra marts 2022 med titlen »Global Energy Review: CO_2 Emissions in 2021«,

— der henviser til IEA's rapport fra maj 2021 med titlen »Net Zero by 2050 — A Roadmap for the Global Energy Sector« og dets rapport fra 2020 om perspektiverne for energiteknologi,

— der henviser til rapporten fra sekretariatet for FN's Skovforum om de globale mål for skove fra 2021,

— der henviser til Santiago Network on Loss and Damage,

— der henviser til Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030,

— der henviser til rapporten fra Den Meteorologiske Verdensorganisation (WMO) fra april 2021 om det globale klimas tilstand i 2020 og fra maj 2022 om det globale klimas tilstand i 2021,

— der henviser til rapporten fra FN's Sekretariat for Katastrofeforebyggelse (UNDRR) fra 2022 med titlen »Global Assessment Report on Disaster Risk Reduction (GAR2022)«,

— der henviser til rapporten fra UNFCCC's stående udvalg for finansiering fra 2021 med titlen »First report on the determination of the needs of developing country Parties related to implementing the Convention and the Paris Agreement«,

— der henviser til den globale rapport om vurdering af biodiversitet og økosystemydelser fra Den Mellemstatslige Videnspolitikplatform vedrørende Biodiversitet og Økosystemydelser (IPBES) af 31. maj 2019 og til dets workshoprapport af 29. oktober 2020 om biodiversitet og pandemier,

— der henviser til Rådets konklusioner af 21. februar 2022 om EU-klimadiplomati: fremskyndelse af gennemførelsen af Glasgowresultaterne,

— der henviser til sin beslutning af 28. april 2021 om jordbundsbeskyttelse ([9]),

— der henviser til FN's Kommission for Kvinders Status' (CSW66's) aftalte konklusioner fra 2022 med titlen »Achieving gender equality and the empowerment of all women and girls in the context of climate change, environmental and disaster risk reduction policies and programmes«,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. marts 2020 med titlen »En ny handlingsplan for den cirkulære økonomi — For et renere og mere konkurrencedygtigt Europa« (COM(2020)0098),

([7]) EUT C 270 af 7.7.2021, s. 2.
([8]) EUT C 385 af 22.9.2021, s. 10.
([9]) EUT C 506 af 15.12.2021, s. 38.

Torsdag den 20. oktober 2022

— der henviser til Rådets konklusioner af 4. oktober 2022 om klimafinansiering med henblik på UNFCCC's 27. partskonference (COP27) i Sharm El-Sheikh den 6.-18. november 2022,

— der henviser til Rådets konklusioner af 19. november 2021 om vand i EU's optræden udadtil,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. februar 2021 med titlen »Opbygning af et klimarobust Europa — den nye EU-strategi for tilpasning til klimaændringer« (COM(2021)0082),

— der henviser til rapporten af 18. februar 2021 fra De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP) med titlen: »Making Peace with Nature: a scientific blueprint to tackle the climate, biodiversity and pollution emergencies«,

— der henviser til rapporten af 6. maj 2021 fra UNEP med titlen: »Global Methane Assessment: Benefits and Costs of Mitigating Methane Emissions«,

— der henviser til dets beslutning af 23. juni 2022 om gennemførelse og opfyldelse af verdensmålene for bæredygtig udvikling ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 9. juni 2021 om EU's biodiversitetsstrategi for 2030: Naturen skal bringes tilbage i vores liv ([11]),

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 om en EU-strategi for reduktion af metanemissioner (COM(2020)0663),

— der henviser til IPBES' og IPCC's fælles workshoprapport af 10. juni 2021 om biodiversitet og klimaændringer,

— der henviser til forespørgsler til Kommissionen og Rådet om FN's klimakonference 2022 i Sharm el-Sheikh, Egypten (COP27) (O-000041/2022 — B9-0027/2022 og O-000042/2022 — B9-0028/2022),

— der henviser til forretningsordenens artikel 136, stk. 5, og artikel 132, stk. 2,

A. der henviser til, at Parisaftalen trådte i kraft den 4. november 2016; der henviser til, at 193 ud af de 197 parter i UNFCCC pr. september 2022 havde deponeret deres ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter hos FN;

B. der henviser til, at FN har erklæret, at der er tale om en klima- og miljøkrise, og har forpligtet sig til hurtigst muligt at træffe de konkrete foranstaltninger, der er nødvendige for at bekæmpe og inddæmme denne trussel, inden det er for sent; der henviser til, at tab af biodiversitet og klimaændringer er gensidigt forbundne og forstærker hinanden og udgør lige store trusler mod livet på vores planet, og at det som følge heraf er nødvendigt, at de straks bliver håndteret sammen;

C. der henviser til, at EU og dets medlemsstater den 17. december 2020 forelagde deres ajourførte nationalt bestemte bidrag (NDC) for UNFCCC, som forpligter EU til et bindende mål om en nettoreduktion på mindst 55 % af EU's egne drivhusgasemissioner i økonomien som helhed inden 2030 i forhold til 1990-niveaurne uden bidrag fra internationale kreditter; der henviser til, at dette mål blev indskrevet i EU-retten med forordning (EU) 2021/1119;

D. der henviser til, at de forpligtelser, som underskriverne af Parisaftalen hidtil har indgået, ifølge UNEP's rapport om emissionskløften fra 2021 ikke vil være tilstrækkelige til at nå dens fælles mål og vil resultere i en global temperaturstigning på 2,7 °C inden udgangen af dette århundrede, hvilket indikerer, at verden stadig er på farlig vildspor i forhold til at opfylde ambitionerne i Parisaftalen; der henviser til, at naturlige feedbackprocesser kan forværre den

([10]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0263.
([11]) EUT C 67 af 8.2.2022, s. 25.

globale opvarmning yderligere; der henviser til, at stadig hyppigere hedebølger, tørkeperioder og oversvømmelser allerede overskrider planters og dyrs tolerancetærskler, hvilket fører til massedød, bl.a. af træer og koraller; der henviser til, at disse ekstreme vejrforhold forekommer samtidigt og har kaskadevirkninger, der bliver stadig vanskeligere at håndtere ([12]); der henviser til, at mange nationale klimaplaner udsætter indsatsen indtil efter 2030, og at mange parter i UNFCCC endnu ikke har truffet tilstrækkelige foranstaltninger til overhovedet at være på vej mod opfyldelsen af deres nationalt bestemte bidrag;

E. der henviser til, at en begrænsning af opvarmningen til omkring 1,5 °C uden nogen overskridelse ifølge IPCC's sjette vurderingsrapport kræver, at de globale drivhusgasemissioner senest topper inden 2025, og at de reduceres med 43 % under 2019-niveauerne inden 2030, samtidig med at metan også skal reduceres med ca. en tredjedel; der henviser til, at selv det mest optimistiske scenario for begrænsning af den gennemsnitlige globale temperaturstigning til 1,5 °C ville have uoprettelige negative konsekvenser for menneskelige systemer og økosystemer og hurtigt ville overhale og reducere deres tilpasningsmuligheder, hvilket ville føre til tab og skader; der henviser til, at der ifølge Den Meteorologiske Verdensorganisation nu er næsten 50 % risiko for en midlertidig overskridelse af 1,5 °C i perioden 2022-2026; der henviser til, at den globale økonomiske genopretning efter covid-19-krisen ifølge IEA ikke har været den ønskede bæredygtige genopretning; der henviser til, at stigningen i 2021 i de globale CO_2-emissioner på over 2 mia. ton var den største årlige stigning i historien i absolutte tal, og at den mere end udlignede det foregående års fald i emissioner på grund af den ringere økonomiske aktivitet under pandemien; der henviser til, at kul tegnede sig for over 40 % af den samlede vækst i de globale CO_2-emissioner i 2021;

F. der henviser til, at hovedparten af emissionerne fra syntetisk kvælstofgødning optræder efter, at det er tilført jorden, og kommer ud i atmosfæren som dinitrogenoxid (N_2O) — en persistent drivhusgas med et over 265 gange større globalt opvarmningspotentiale end CO_2; der henviser til, at produktionen af syntetisk kvælstofgødning tegnede sig for 35,2 % af de samlede emissioner i forbindelse med syntetisk kvælstofgødning, mens emissioner fra markerne tegnede sig for 62,4 % og transport for de resterende 2,4 %; der henviser til, at de fire største udledere (Kina, Indien, USA og EU) tilsammen stod for 63 % af de genererede emissioner;

G. der henviser til, at det ifølge IEA's rapport om energiteknologiske perspektiver vil kræve en væsentlig acceleration af udviklingen og implementeringen af rene teknologier (»cleantech«) at opnå nettonulemissioner; der henviser til, at halvdelen af den nødvendige dekarbonisering inden 2050 vil komme fra teknologier, som i dag er under udvikling i laboratorie- eller demonstrationsfasen;

H. der henviser til, at energikrisen har sat fokus på problemet med energisikkerhed og behovet for reduktion af efterspørgslen efter energi og for et diversificeret energisystem, der skaber større efterspørgsel efter eksisterende og snarligt tilgængelig vedvarende energi og energieffektive løsninger; der henviser til, at den ulovlige russiske militærinvasion af Ukraine og dens konsekvenser har gjort behovet for en hurtig omstilling af det globale energisystem endnu mere presserende; der henviser til, at den overdrevne afhængighed af fossile brændstoffer og ustabiliteten på de globale energimarkeder understreger behovet for at prioritere investeringer, både i Europa og på verdensplan, i energieffektivitet og energitilstrækkelighed, dekarbonisering, langvarig energilagring, udbredelse af innovativ ren teknologi, vedvarende energi, intelligente netløsninger og bæredygtige nulemissionsteknologier og for at udvikle en socioøkonomisk model, der er forenelig med et sundt miljø for fremtidige generationer og inden for planetens grænser; der henviser til, at forskning med henblik på innovation og udvikling af nye, grønne teknologier bør støttes, da disse kan spille en vigtig rolle i modvirkningen af klimaændringer og for bæredygtig økonomisk vækst og EU's konkurrenceevne;

([12]) IPCC's tilpasningsrapport, 2022.

Torsdag den 20. oktober 2022

I. der henviser til, at IPCC indtrængende har opfordret verden til at holde den globale opvarmning under 1,5 °C, men i 2020 lå opvarmningen allerede på ca. 1,2 °C over det førindustrielle niveau; der henviser til, at det ifølge IPCC står klart, at menneskelig indflydelse har opvarmet atmosfæren, havene og landjorden, og at konsekvenserne af menneskeskabte klimaændringer kan mærkes i form af øget forekomst af ekstreme vejrforhold, herunder hedebølger, tørkeperioder, oversvømmelser, vinterstorme, orkaner og skovbrande; der henviser til, at mellem 2000 og 2019 påvirkede oversvømmelser, tørkeperioder og storme alene næsten 4 milliarder mennesker i hele verden og kostede over 300 000 liv; der henviser til, at forekomsten af disse ekstreme hændelser repræsenterer en drastisk ændring i forhold til perioden 1980-1999 med en stigning i hyppigheden af oversvømmelser på 134 %, af storme på 40 % og af tørkeperioder på 29 % ([13]);

J. der henviser til, at der er videnskabeligt beviste sammenhænge mellem sundhedskriser, miljøkriser og klimakriser; der henviser til, at ekstreme vejrforhold, tab af biodiversitet, jordforringelse og vandknaphed fører til fordrivelse af mennesker og har en dramatisk indvirkning på deres sundhed; der henviser til, at klimaændringer ifølge Verdenssundhedsorganisationen er den største enkeltstående trussel mod menneskers sundhed, og de vil være årsag til omkring 250 000 yderligere dødsfald om året mellem 2030 og 2050 ([14]); der henviser til, at omkring 7 millioner tilfælde af for tidlige dødsfald på verdensplan skyldes luftforurening, og at de direkte omkostninger i forbindelse med sundhedsmæssige skader, herunder mental sundhed, anslås at stige til mellem 2 mia. og 4 mia. USD om året inden 2030;

K. der henviser til, at UNDRR's globale vurderingsrapport (GAR 2022) viser, at mellem 350 og 500 middelstore til store katastrofer fandt sted hvert år i løbet af de seneste to årtier, og antallet af katastrofer forventes at nå 560 om året inden 2030 — eller én og en halv katastrofe om dagen;

L. der henviser til, at klimaændringer er hoveddrivkraften bag miljøforringelser, har en negativ indvirkning på fødevare- og vandforsyningssikkerheden og adgangen til naturressourcer og skader menneskers sundhed; der henviser til, at vandknaphed, oversvømmelser og tørkeperioder er centrale risici i Europa, og at vandmangel påvirker flere sektorer i hele EU gennem kaskadevirkninger og afsmittende virkninger; der henviser til, at forbedret vandeffektivitet er en central tilpasningsløsning; der henviser til, at digitale løsninger bør udbredes for at sikre et modstandsdygtigt og grønt samfund i og uden for Europa; der henviser til, at alle interessenter og sektorer bør inddrages for at opnå et vandmæssigt intelligent samfund ved samtidigt at tage fat på tilpasningen til klimaændringerne, fødevare- og vandsikkerheden, beskyttelsen af biodiversiteten og en ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi; der henviser til, at EU og medlemsstaterne også bør udvikle denne tilgang inden for den europæiske naboskabspolitik, EU's optræden udadtil og FN-dagsordener;

M. der henviser til, at klimarelaterede risici for sundhed, livsgrundlag, fødevaresikkerhed, vandforsyning og økonomisk vækst anslås at være meget større med en global opvarmning på 2 °C; der henviser til, at begrænsning af den globale opvarmning til 1,5 °C sammenlignet med 2 °C anslås at ville kunne mindske indvirkningerne på land-, ferskvands- og kystøkosystemer og bevare flere af deres tjenester til menneskers brug; der henviser til, at det som følge heraf er afgørende, at der efterstræbes foranstaltninger, som kan begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau;

N. der henviser til, at præamblen til Parisaftalen anerkender vigtigheden af at sikre økosystemers, herunder havenes, integritet, og at artikel 4, stk. 1, litra d), i UNFCCC betoner, at parterne til konventionen skal fremme bæredygtig forvaltning, bevarelse og forøgelse af dræn og reservoirer for alle drivhusgasser, herunder biomasse, skove og verdenshave såvel som andre terrestriske og marine økosystemer samt kystøkosystemer; der henviser til, at man i IPBES' globale vurderingsrapport om biodiversitet og økosystemtjenester understreger, at bæredygtig anvendelse af naturen vil være afgørende for tilpasning til og modvirkning af farlig menneskeskabt interferens i klimasystemet;

([13]) FN's Sekretariat for Katastrofeforebyggelse, »The human costs of disasters: an overview of the last 20 years 2000-2019«, https://www.undrr.org/media/48008/download

([14]) https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/climate-change-and-health#:~:text=Climate%20change%20affects%20the%20social,malaria%2C%20diarrhoea%20and%20heat%20stress

O. der henviser til, at bevarelsen af havene er afgørende for deres rolle i klimasystemet, herunder optagelse og omfordeling af naturlig og antropogen CO_2 og varme samt økosystemstøtte; der henviser til, at IPCC's særrapport fra 2019 om havet og kryosfæren i et klima under forandring viser, at havene siden 1970 er blevet stadigt varmere og har optaget mere end 90 % af overskudsvarmen i klimasystemet; der henviser til, at opvarmningen af havene påvirker kystøkosystemerne, hvilket fører til intensiverede marine hedebølger, forsuring, iltsvind, saltvandsindtrængning og stigende havniveauer;

P. der henviser til, at Glasgowklimapagten anerkender den vigtige rolle, som interessenter, der ikke er parter, herunder civilsamfundet, oprindelige folk, lokalsamfund, unge, børn, lokale og regionale regeringer og andre interessenter, spiller med hensyn til at bidrage til fremskridt mod at nå Parisaftalens mål, og fremhæver det presserende behov for samarbejde om tiltag på flere niveauer;

Q. der henviser til, at klimaændringer direkte eller indirekte truer den fulde udøvelse af menneskerettighederne, herunder retten til liv, vand og sanitet, fødevarer, sundhed og boliger; der henviser til, at menneskers evne til at tilpasse sig til klimaændringerne er uløseligt forbundet med deres adgang til grundlæggende menneskerettigheder og med sundheden af de økosystemer, som de er afhængige af for deres livsgrundlag og trivsel; der henviser til, at mere end 200 millioner mennesker ifølge Den Internationale Organisation for Migration kan blive tvunget til at migrere på grund af virkningerne af klimaændringerne; der henviser til, at omfanget af intern klimamigration vil være størst i de fattigste og mest klimamæssigt sårbare regioner; der henviser til, at globale klimatiltag til reduktion af drivhusgasemissioner kunne reducere stigningen i antallet af interne klimamigranter med helt op til 80 % inden 2050 ([15]);

R. der henviser til, at de seneste syv år (2015-2021) var de varmeste år, der hidtil er målt; der henviser til, at vandstanden i havene også nåede en ny højderekord i 2021; der henviser til, at vandstanden i havene globalt steg med i gennemsnit 4,5 mm årligt fra 2013-2021, og at havniveauet i flere regioner stiger »væsentligt hurtigere« end det globale gennemsnit, ifølge WMO; der henviser til, at der i 2021 for første gang nogensinde blev registreret regn på det højeste punkt på indlandsisen på Grønland;

S. der henviser til, at den rigeste 1 % af verdens befolkning fortsat forventes at have forbrugsudledninger i 2030, som er 30 gange større end det globale gennemsnit pr. person, mens den fattigste halvdel af verdens befolkning forventes at have et fodaftryk, som fortsat vil ligge mange gange under dette niveau ([16]);

T. der henviser til, at de fleste udviklingslande bidrager minimalt til drivhusgasemissioner i atmosfæren, der forårsager klimaændringer; der henviser til, at virkningerne af klimaændringerne i udviklingslandene er steget; der henviser til, at de ressourcer, de kan mobilisere til tilpasningsforanstaltninger til at imødegå de negative virkninger af klimaændringerne og opnå modstandsdygtighed over for klimaændringer og bæredygtig udvikling, helt klart er utilstrækkelige;

U. der henviser til, at det i UNFCCC's første rapport om fastlæggelse af udviklingslandsparters behov anføres, at udviklingslandenes behov med henblik på af gennemføre deres nationalt bestemte bidrag beløber sig til mellem 5,8 billioner USD og 5,9 billioner USD, hvoraf 502 mia. USD er identificeret som behov, der kræver internationale finansieringskilder;

([15]) Den Internationale Bank for Genopbygning og Økonomisk Udvikling, »Groundswell, Acting on Internal Climate Migration, Part II«, 2021 https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/36248.

([16]) Institute for European Environmental Policy (IEEP) and Oxfam, »Carbon Inequality in 2030«, november 2021 https://oxfamilibrary.openrepository.com/bitstream/handle/10546/621305/bn-carbon-inequality-2030-051121-en.pdf

Torsdag den 20. oktober 2022

V. der henviser til, at organisationen Global Witness i 2020 registrerede 227 drab på jord- og miljøforkæmpere, hvoraf 71 % arbejdede for at forsvare verdens skove mod skovrydning og industriudvikling, mens andre måtte lade livet for deres arbejde med at forsvare floder, kystområder og have; der henviser til, at volden mod jord- og miljøforkæmpere i 2020 i overvældende grad var koncentreret i lande i det globale syd, og at mindre end 1 % af alle registrerede dødelige angreb blev dokumenteret i det globale nord; der henviser til, at over en tredjedel af alle dødelige angreb i 2015-2019 var rettet mod oprindelige folk, selv om de oprindelige samfund kun udgør 5 % af verdens befolkning ([17]);

1. minder om, at klima- og biodiversitetskriserne er nogle af de største udfordringer, som menneskeheden står over for, og at alle regeringer og aktører i hele verden omgående skal gøre deres yderste for at tackle disse to kriser som tæt forbundne; understreger, at det er nødvendigt med internationalt samarbejde, inddragelse af regionale og lokale regeringer, virksomheder samt andre ikkestatslige aktører, solidaritet, en retfærdig omstilling, sammenhængende foranstaltninger, der underbygges af videnskab og et vedvarende tilsagn om at øge ambitionerne og tilpasse politikkerne til disse ambitioner, hvis vi skal kunne leve op til vores kollektive ansvar for at begrænse den globale opvarmning og forhindre tab af biodiversitet og dermed beskytte hele kloden og alle nulevende og fremtidige generationers trivsel;

2. udtrykker bekymring over konklusionerne i UNEP's rapport om emissionskløften fra 2021 og i tillægget hertil, der blev offentliggjort den 4. november 2021, navnlig at de forventede emissioner til trods for mere ambitiøse klimatilsagn, der blev erklæret før og under COP26, efterlader verden på vej mod en temperaturstigning på 2,7 °C, hvis de annoncerede nationale 2030-klimamål gennemføres fuldt ud i kombination med andre afbødende foranstaltninger, hvilket er langt over Parisaftalens mål om at begrænse den globale opvarmning til et godt stykke under 2 °C og sigte efter 1,5 °C; er foruroliget over, at emissionerne stadig stiger, og at emissionskløften bliver stadig større; understreger, at en begrænsning af den globale opvarmning til 1,5 °C kræver hurtige, vidtgående og vedvarende reduktioner af de globale drivhusgasemissioner, herunder en reduktion af de globale CO_2-emissioner med 43 % inden 2030 i forhold til 2019-niveauet; minder om, at alle parter ved at vedtage Glasgowklimapagten anerkendte, at en begrænsning af stigningen i den globale gennemsnitstemperatur til 1,5 °C over det førindustrielle niveau ville reducere risiciene ved og virkningerne af klimaændringer betydeligt;

3. understreger, at reduktion af metanemissioner fra fossile brændstoffer og affalds- og landbrugssektoren ifølge UNEP's rapport om emissionskløften fra 2021 kan bidrage til at lukke emissionskløften og reducere opvarmningen på kort sigt, men understreger, at for at dette kan ske, er der et akut behov for regler, der er klart definerede og sigter mod at opnå faktiske emissionsreduktioner, samtidig med at de understøttes af ordninger, der gør det muligt at spore fremskridt og skabe gennemsigtighed;

4. fremhæver det stigende antal lande, der forpligter sig til nulemissionsmål inden midten af århundredet, men understreger, at disse forpligtelser hurtigst muligt skal omsættes til robuste kortsigtede mål, politikker og tiltag, der bakkes op af finansielle ressourcer og afspejles i de reviderede nationalt bestemte bidrag i form af højere klimamål for 2030, således at de globale emissioner kan toppe hurtigst muligt; erklærer sig enig i UNEP's vurdering, at mange nationale klimaplaner udsætter indsatsen til efter 2030, og at mange af de langsigtede tilsagn om nettonulemissioner indeholder mange uklarheder og mangler gennemsigtighed;

5. bemærker med dyb bekymring WMO's seneste klimastatusrapport, der viser, at fire vigtige klimaindikatorer — havniveaustigning, varmeindhold i havet, havforsuring og drivhusgaskoncentrationer — slog nye rekorder i 2021;

([17]) Global Witness, »Last Line of Defence, The industries causing the climate crisis and attacks against land and environmental defenders«, september 2021 https://www.globalwitness.org/en/campaigns/environmental-activists/last-line-defence/

Glasgowklimapagten og COP27 i Sharm El-Sheikh

6. noterer sig de fremskridt, der er gjort under COP26 og i Glasgowklimapagten; understreger imidlertid, at en begrænsning af den globale opvarmning til 1,5 °C kun kan opnås, hvis der træffes hasteforanstaltninger i dette kritiske årti frem til 2030; understreger, at COP26 anmodede parterne om at genoverveje og styrke 2030-målene i deres nationalt bestemte bidrag, da det er nødvendigt for at sikre overensstemmelse med Parisaftalens mål inden udgangen af 2022, under hensyntagen til de forskellige nationale omstændigheder; opfordrer indtrængende alle parter i UNFCCC til at øge deres nationalt bestemte bidrag inden COP27 for at lukke ambitionskløften og tilpasse deres politikker til en kurs, der er forenelig med denne ambition; opfordrer EU og alle G20-landene til at vise globalt lederskab i denne forbindelse;

7. glæder sig over COP26's beslutning om at etablere et arbejdsprogram for hurtigst muligt at øge ambitionen om modvirkning af klimaændringer og sikre en hurtig gennemførelse i løbet af dette kritiske årti på en måde, der supplerer den globale statusopgørelse, årligt at ajourføre den sammenfattende rapport om nationalt bestemte bidrag før hvert COP-møde og at indkalde til årlige rundbordsdrøftelser på ministerplan om ambitionerne frem til 2030; opfordrer kraftigt COP27 til at vedtage dette arbejdsprogram og sikre en årlig revision af ambitionen, så den afspejler den bedste tilgængelige viden og parternes højest mulige ambitionsniveau; understreger, at parterne vil være nødt til at revidere og øge deres nationalt bestemte bidrag, indtil de er i overensstemmelse med en kurs, der er forenelig med begrænsning af den globale opvarmning til 1,5 °C;

8. glæder sig over færdiggørelsen i Glasgow af Parisaftalens regelsæt; understreger, at gennemførelsen af regelsættet skal sikre en stærk miljømæssig integritet og opfylde det højeste ambitionsniveau;

9. glæder sig over, at Glasgowklimapagten understreger vigtigheden af tilpasning og behovet for at gøre en større indsats for at forbedre tilpasningsevnen, styrke modstandsdygtigheden og mindske sårbarheden over for klimaændringer; bemærker i den forbindelse, at 47 lande har indsendt meddelelser om tilpasning eller nationale tilpasningsplaner i det seneste år, og forventer, at andre lande indsender deres meddelelser i overensstemmelse med Parisaftalen; glæder sig over oprettelsen af en ny Glasgowdialog om tab og skader, som bør fokusere på finansieringsordninger for at undgå, minimere og imødegå tab og skader forbundet med de negative virkninger af klimaændringer;

10. noterer sig de klimafinansieringstilsagn, der blev givet under COP26, men beklager, at gennemførelsesplanen for klimafinansiering fra 2021 viste, at det nuværende globale mål på 100 mia. USD sandsynligvis først forventes opnået i 2023, tre år efter den oprindelige tidsfrist; peger på det voksende finansieringsgab, navnlig i forbindelse med tilpasning; opfordrer indtrængende de industrilandene, herunder EU og dets medlemsstater, til at sikre, at klimafinansieringsmålet på 100 mia. USD kan nås og udbetales allerede fra 2022, og at et tilsvarende beløb udbetales hvert år i gennemsnit i perioden 2020-2025, og til yderligere at præcisere vejen frem for det nye klimafinansieringsmål for perioden efter 2025; understreger, at finansiering fra de industrilande, der er ansvarlige for en stor del af de historiske emissioner, også vil være afgørende for at kunne genopbygge tilliden og føre en mere ambitiøs dialog om mål for modvirkning af klimaændringerne;

11. fremhæver, at værtslandet for COP27 ligger i en af de regioner i verden, der er mest påvirket af klimaændringer; bemærker, at Middelhavsområdet bliver opvarmet 20 % hurtigere end gennemsnittet på verdensplan, og at regionen er et af de primære hotspot for klimaændringer i verden, hvor 250 millioner mennesker skønnes at ville blive ramt af »vandfattigdom« i løbet af de næste 20 år ([18]); understreger, at Middelhavet er ved at blive det hurtigst opvarmede hav i verden ([19]), hvilket har konsekvenser for vigtige økonomiske sektorer og hele havøkosystemet, da det medfører uoprettelige ændringer i økosystemet og dets arter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til straks at handle og samarbejde med sine partnere i Middelhavsområdet om at udvikle ambitiøse tilpasningsforanstaltninger og til at gå forrest i indsatsen for at modvirke klimaændringerne;

([18]) Eksperter i klima og miljøændringer i Middelhavet, »Risks associated to climate and environmental changes in the Mediterranean region«, 2019, https://ufmsecretariat.org/wp-content/uploads/2019/10/MedECC-Booklet_EN_WEB.pdf

([19]) WWF Mediterranean Marine Initiative, »The Climate Change Effect in the Mediterranean — Six stories from an Overheating Sea«, Rom, Italien, 2021.

12. støtter den ukrainske regerings initiativ til at skabe en global platform for vurdering af de miljøskader, der forårsages under væbnede konflikter;

13. minder om, at det er vigtigt, at alle parter inddrages fuldt ud i UNFCCC's beslutningsprocesser; understreger, at den nuværende beslutningsproces under UNFCCC kan forbedres, så den giver de delegerede fra udviklingslandene og de mindst udviklede lande (LDC) og repræsentanter for civilsamfundet mulighed for fuld deltagelse; mener, at det er afgørende, at perspektiverne for de lande, der lider mest under klimaændringer, bliver hørt, og at man handler på denne baggrund; opfordrer derfor COP27-formandskabet og de kommende formandskaber til at undersøge yderligere muligheder for at sikre en effektiv og meningsfuld inddragelse af udviklingslandene og til at afsætte yderligere ressourcer hertil; minder om sine tidligere holdninger til menneskerettighedssituationen i Egypten; bemærker, at et stort antal civilsamfundsorganisationer har udtrykt bekymring over marginaliseringen af civilsamfundet under COP-mødet i Egypten og de hindringer, der er blevet lagt for protester og civilsamfundets deltagelse; opfordrer UNFCCC og de egyptiske myndigheder til at sikre borgere og civilsamfundsorganisationer rimelig adgang til og fuld deltagelse i COP27;

14. gentager sin opfordring til at løslade alle personer, der tilbageholdes vilkårligt i Egypten, og understreger det særligt presserende tilfælde med menneskerettighedsforkæmperen Alaa Abd El-Fattah; opfordrer de egyptiske myndigheder til at udnytte momentum fra COP27 til at forbedre menneskerettighedssituationen i landet og til at værne om de grundlæggende frihedsrettigheder under og efter COP27, navnlig i forbindelse med ytringsfrihed og fredelig forsamling; støtter kraftigt opfordringen fra FN's eksperter til UNFCCC's sekretariat om at udvikle menneskerettighedskriterier, som lande, der er vært for fremtidige partskonferencer, skal forpligte sig til at opfylde som led i værtsaftalen;

15. glæder sig over, at Glasgowklimapagten anerkender den vigtige rolle, som interessenter, der ikke er parter, herunder civilsamfundet, oprindelige folk, lokalsamfund, unge, børn, lokale og regionale regeringer og andre interessenter, spiller med hensyn til at bidrage til fremskridt mod at nå Parisaftalens mål; anerkender den vigtige rolle, som de unge spiller i kampen mod klimaændringerne; opfordrer derfor indtrængende alle parter og interessenter til at sikre en meningsfuld inddragelse og repræsentation af unge i multilaterale, nationale og lokale beslutningsprocesser; minder om, at især byerne spiller en vigtig rolle med hensyn til at reducere drivhusgasemissioner, og glæder sig over, at et stigende antal byer og regioner rundt omkring i verden forpligter sig til mål om nettonulemissioner, og navnlig de tilsagn, der er givet af de 100 europæiske byer, der deltager i EU's mission om klimaneutrale og intelligente byer, der skal være klimaneutrale senest i 2030 og blive innovationsknudepunkter, som skal give alle EU's byer og deres naboområder mulighed for at følge efter inden 2050;

16. understreger, at der er behov for effektiv deltagelse fra alle parter for at forfølge målet om at begrænse stigningen i den globale gennemsnitstemperatur til 1,5 °C, hvilket kræver, at der tages hånd om spørgsmålet om materielle eller modstridende interesser; udtrykker navnlig bekymring over, at nogle store forurenere har brugt deres tilstedeværelse på partskonferencerne til at undergrave målene i Parisaftalen; er alvorligt bekymret over UNFCCC's manglende indsats med hensyn til endelig at tage fat på spørgsmålet om interessekonflikter i forbindelse med inddragelsen af interessenter, som ikke er parter; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at gå i spidsen i denne proces for at beskytte UNFCCC's beslutningsproces mod interesser, der strider mod målene i Parisaftalen;

17. bifalder forbedringen af Marrakeshpartnerskabet for globale klimaforanstaltninger som et forum, der tilskynder ikkestatslige aktører og subnationale offentlige myndigheder til at træffe øjeblikkelige klimaforanstaltninger, og glæder sig over vedtagelsen af partnerskabets arbejdsprogram for 2022; anerkender initiativerne »Race to Zero« og »Race to Resilience« som vigtige platforme for at understøtte bottom up-forvaltning, hvor rapportering og statusopgørelse på subnationalt plan fremmes;

En ambitiøs EU-klimapolitik

18. forventer, at Fit for 55-lovgivningspakken og politikkerne under den europæiske grønne pagt leverer de nødvendige foranstaltninger til opnåelse af EU's 2030-mål og sætter EU og dets medlemsstater på en kurs mod klimaneutralitet senest i 2050 og understreger Parlamentets holdning til disse; minder om, at EU i overensstemmelse med EU's klimalov og

Parisaftalen samt den bedste tilgængelige videnskab bør intensivere sin klimaindsats både med hensyn til modvirkning af klimaændringer, begrænsning af den globale opvarmning til 1,5 °C i forhold til det førindustrielle niveau og tilpasning for at fremme modstandsdygtighed; opfordrer EU til at ajourføre sit nationalt bestemte bidrag og øge sit mål for reduktion af drivhusgasemissioner inden COP27 på grundlag af den bedste tilgængelige videnskab; opfordrer til det højeste ambitionsniveau i Fit for 55-pakken for at sende et klart signal til alle andre parter om, at EU er rede til at bidrage til at lukke det hul, der er nødvendigt for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C på en retfærdig, socialt afbalanceret, rimelig og omkostningseffektiv måde, samtidig med at der tages hensyn til aspekter af global retfærdighed og lighed og EU's historiske og nuværende ansvar for de emissioner, der forårsager klimakrisen;

19. fremhæver, at EU's overordnede emissionsmål for 2030, der er fastsat i den europæiske klimalov og i »Fit for 55«-lovforslagene, vil reducere EU's emissioner med mere end dets nuværende nationalt bestemte bidrag med en reduktion af nettoemissionerne på 55 %; understreger endvidere, at Parlamentets holdninger til disse forslag og målene i REPowerEU-planen yderligere vil hæve EU's klimaambitioner op over dette niveau, og opfordrer Rådet til at godkende Parlamentets holdninger i denne henseende; opfordrer EU til at ajourføre sine emissionstilsagn i overensstemmelse hermed for at afspejle dette i lyset af beslutningen i Glasgowklimaaftalen om at revidere 2030-målene;

20. understreger, at den aktuelle geopolitiske situation viser, hvor presserende det er at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer, og at der er behov for at sætte skub i anvendelsen af vedvarende energikilder; påpeger, at situationen også udgør en mulighed for at optrappe EU's lederskab i denne henseende;

21. gentager, at det er nødvendigt at integrere klimaambitioner i alle EU's politikker og de foranstaltninger, der gennemfører dem, og understreger, at artikel 6, stk. 4, i den europæiske klimalov pålægger Kommissionen at vurdere, hvor godt udkast til foranstaltninger eller lovforslag, herunder budgetmæssige forslag, stemmer overens med EU's klimamål; opfordrer indtrængende Kommissionen til at gennemføre denne bestemmelse fuldt ud, når den foretager konsekvensanalyser på alle EU's politikområder; understreger behovet for også at revurdere Unionens og dens medlemsstaters nuværende politikker og bringe dem i overensstemmelse med disse målsætninger og forventer, at det nyetablerede europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer bidrager til denne vurdering; glæder sig over udnævnelsen af de 15 medlemmer af det nyligt oprettede europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer; opfordrer det rådgivende organ til så hurtigt som muligt at offentliggøre sin vurdering af et EU-drivhusgasbudget, der er foreneligt med målet om at begrænse den globale opvarmning til under 1,5 °C, og forventer, at Kommissionen fuldt ud tager hensyn til rådene fra organet, når den fastlægger Unionens vejledende drivhusgasbudget og dens klimapolitiske mål for perioden efter 2030;

22. minder om en nylig afgørelse fra en forfatningsdomstol i en medlemsstat, som fastslog, at beskyttelsen af klimaet ikke er en politisk skønsbeføjelse, og at forfatningens bestemmelse om miljøbeskyttelse pålægger staten en forfatningsmæssig pligt til at opnå klimaneutralitet;

23. påpeger den stærke opbakning fra EU-borgerne til at intensivere klimaindsatsen, da næsten hver anden europæer (49 %) ifølge det seneste Eurobarometer betragter klimaændringerne som den største globale udfordring for EU's fremtid;

24. understreger, at alle klimapolitikker bør forfølges i overensstemmelse med princippet om en retfærdig omstilling til klimaneutralitet og i tæt samarbejde med civilsamfundet og arbejdsmarkedets og økonomiske parter; mener derfor, at et styrket og mere gennemsigtigt samarbejde med arbejdsmarkedets parter og større inddragelse af civilsamfundet på lokalt, regionalt og nationalt plan samt på EU-plan er absolut nødvendigt for at opnå kulstofneutralitet i alle samfundssektorer på en retfærdig, inklusiv og socialt bæredygtig måde;

Tilpasning og tab og skader

25. glæder sig over de nye finansielle tilsagn, der blev givet i Glasgow til Tilpasningsfonden og Fonden for de Mindst Udviklede Lande; bemærker imidlertid, at støtten til modvirkning fortsat er større end støtten til tilpasning, og støtter kraftigt opfordringen til de industrilandene om inden 2025 mindst at fordoble deres kollektive tilvejebringelse af

tilpasningsfinansiering i forhold til 2019-niveauet i overensstemmelse med Glasgowklimapagten og med henblik på at opnå en bedre balance; beklager, at det globale mål for tilpasning stadig ikke er defineret syv år efter Parisaftalen; glæder sig over arbejdsprogrammet for Sharm el-Sheikh om det globale mål for tilpasning, der blev fastlagt og lanceret på COP26; understreger betydningen af tilskudsbaseret tilpasningsfinansiering; opfordrer indtrængende EU til at øge andelen af tilpasningsfinansiering, der ydes gennem NDICI — et globalt Europa, år for år fra 2021 til 2027; fremhæver behovet for at intensivere bestræbelserne på at omsætte tilpasningsmålet til målbare resultater, som bl.a. bør give en grundig forståelse af klimarisici og de tilknyttede tilpasningsbehov og omkostninger på flere niveauer, lette adgangen til sammenhængende og sammenlignelige data, fastlægge og styrke udbuddet af og adgangen til midler til gennemførelse, herunder finansiel og teknologisk støtte, og udarbejde et fælles sæt af kvantitative og kvalitative parametre, metoder og tilgange til at spore fremskridt i retning af at nå målet over tid; fremhæver i denne forbindelse Sendairammen for katastrofeforebyggelse og dens overvågnings- og rapporteringssystem;

26. gentager, at tilpasningstiltag på kort, mellemlang og lang sigt er en uundgåelig nødvendighed for alle lande, hvis de skal mindske de negative konsekvenser af klima- og biodiversitetskriserne og opnå modstandsdygtighed over for klimaændringer og bæredygtig udvikling; bemærker den særlige sårbarhed over for klimaændringernes konsekvenser i udviklingslandene, navnlig de mindst udviklede lande og de små østater blandt disse; påpeger, at tilpasningstiltag kan generere mange flere fordele i form af bl.a. forbedret landbrugsproduktivitet, innovation, sundhed og trivsel, fødevaresikkerhed, bedre livsgrundlag og bevaring af biodiversiteten samt mindskelse af risici og skader; opfordrer EU og medlemsstaterne til at intensivere tilpasningstiltagene ved hjælp af obligatoriske tilpasningsplaner, vurderinger af klimasårbarheden og klimastresstest på lokalt, regionalt og nationalt plan og gennem støtte til lokalt ledede tilgange og engagement med de lokale myndigheder og det lokale civilsamfund for fuldt ud at opfylde tilpasningsmålene i Parisaftalen og sikre, at EU's tilpasningspolitikker i tilstrækkelig grad beskytter lokalsamfundene og økosystemerne i EU mod virkningerne af klimaændringerne; opfordrer til yderligere fremskridt med EU's nye tilpasningsstrategi og understreger betydningen af dens forbindelser med EU's biodiversitetsstrategi og den nye lovgivningsmæssige ramme for tilpasning, der følger af den europæiske klimalov; gentager sin opfordring til en ambitiøs gennemførelse af disse, herunder af deres internationale komponenter;

27. understreger, at klimaændringerne er et globalt problem, men at de enkelte regioner allerede berøres forskelligt, og at de lokale myndigheder, som befinder sig tættere på befolkningen, er afgørende aktører med hensyn til at fremme tilpasningen til klimaændringer; understreger, at en bedre kanalisering af finansielle ressourcer til lokalsamfundene er nødvendig for at opnå effektive, målrettede løsninger, og bifalder i denne henseende missionen om tilpasning til klimaændringer, som vil hjælpe mindst 150 europæiske regioner og lokalsamfund med at opnå modstandsdygtighed over for klimaændringerne senest i 2030; opfordrer til støtte til en regional og decentraliseret tilgang til imødegåelse af virkningerne af klimaændringer og adgang til klimafinansiering i udviklingslandene for at give lokale myndigheder, lokale civilsamfundsorganisationer og miljøforkæmpere en større rolle i håndteringen af virkningerne af klimaændringer og nå ud til de mest sårbare;

28. understreger, at EU's tilpasningsstrategi, som blev vedtaget af Kommissionen den 24. februar 2021, er udtryk for Kommissionens mål om at opskalere ressourcer og mobilisere yderligere tilpasningsfinansiering i stor skala, og at der er behov for særlig opmærksomhed for at sikre, at finansielle ressourcer når ud til de mest sårbare samfund i udviklingslande;

29. understreger, at systemer for tidlig varsling er afgørende for at sikre effektiv tilpasning, men at de kun er tilgængelige for mindre end halvdelen af WMO's medlemmer; støtter WMO's forslag, der skal godkendes på COP27, om at sørge for, at systemerne for tidlig varsling når ud til alle i løbet af de næste fem år; håber, at dette initiativ vedrørende tidlig varsling vil blive gennemført hurtigt, navnlig med henblik på at redde så mange liv som muligt;

30. understreger, at grøn infrastruktur bidrager til tilpasning til klimaændringer og mindskelse af risikoen for katastrofer gennem naturbeskyttelse og beskyttelse af økosystemer, bevaring og genopretning af naturtyper og arter, god økologisk tilstand og forvaltning af vandområder og fødevaresikkerhed; bemærker, at udviklingen af grøn infrastruktur er en af de mest effektive foranstaltninger til klimatilpasning, som kan gennemføres i byer, eftersom den modvirker de negative virkninger af klimaændringerne og de stadig hyppigere ekstreme vejrfænomener, f.eks. hedebølger, skovbrande, ekstreme regnskyl, oversvømmelser og tørkeperioder, og udligner ekstreme temperaturer og forbedrer livskvaliteten for de mennesker, der bor i byerne, bl.a. deres mentale og fysiske sundhed;

31. fremhæver de ødelæggende miljømæssige, sociale og økonomiske virkninger af ørkendannelse på mellemlang og lang sigt, der fører til affolkning i visse områder, og behovet for fælles tilgange til passende forebyggelse af og tilpasning til dette fænomen samt til overvindelse af problemet; minder derfor om den afgørende betydning af vandforvaltning for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, men også for at beskytte vand- og fødevaresikkerheden, beskytte biodiversiteten og bidrag til en sund jordbund; understreger derfor behovet for en hurtig og fuldstændig gennemførelse af EU's vandrammedirektiv med henblik på at nå dets mål og sikre en bedre forvaltning af EU's vandressourcer; understreger behovet for, at genbrug af vand og effektiv anvendelse af vand i kraft af cirkulære processer implementeres fuldt ud i vores økonomi og samfund for at udnytte vandets værdi og garantere vandsikkerhed for alle med hensyn til både kvantitet og kvalitet; understreger, at digitale løsninger kan bidrage til tilpasning til klimaændringer ved at forbedre evnen til at forudsige vandknaphed, oversvømmelser og vandforurening, og støtter anvendelsen af disse værktøjer;

32. understreger, at klimaændringer og miljøforringelse er væsentlige drivkræfter bag fordrivelse af mennesker og udgør trusselsmultiplikatorer, der påvirker menneskers sikkerhed og samfundets stabilitet; understreger, at en utilstrækkelig kapacitet til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer kan føre til væbnede konflikter, fødevaremangel, naturkatastrofer og klimarelaterede fordrivelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende behovene og sårbarheden hos personer, der er berørt af klimarelaterede fordrivelser, og opfordrer til en styrkelse af EU's udviklingssamarbejde og humanitære politikker og deres respektive finansielle instrumenter for at støtte tilpasningen til klimaændringer i udviklingslandene, opbygge modstandsdygtighed, styrke katastroferisikoreduktion og reagere på humanitære nødsituationer i tider med voksende behov;

33. bemærker, at det i artikel 8 (om tab og skader) i Parisaftalen hedder, at parterne bør anlægge en samarbejdsbaseret tilgang til tab og skader i forbindelse med de negative virkninger af klimaændringerne; fremhæver derfor betydningen af en understøttende global indsats i områder, der er særligt sårbare over for virkningerne af klimaændringer, såsom kystområder og øer, og områder, hvor tilpasningskapaciteten er begrænset; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at agere brobyggere mellem industrilandene, udviklingslandene og de mindst udviklede lande og til at intensivere arbejdet i den højambitiøse koalition for så vidt angår både modvirkning, tilpasningsfinansiering og tab og skader; anerkender, at disse er afgørende komponenter i global klimaretfærdighed;

34. udtrykker sin taknemmelighed over for IPCC og værdsætter i høj grad det arbejde, der er udført i forbindelse med den 6. vurderingsrapport; glæder sig over den solide vurdering af tab og skader i den nylige rapport fra IPCC's arbejdsgruppe II og påpeger, hvordan den anerkender tab og skader som et område af stigende betydning i både den internationale klimapolitik og klimavidenskaben; opfordrer IPCC til at bygge videre på dette arbejde og udarbejde en særberetning, der specifikt omhandler tab og skader;

35. gentager, at de internationale institutioner har behov for at styrke deres organisation, samarbejde og krisestyring, så de er bedre forberedt på klimaændringer på lokalt og globalt plan som det næste skridt i retning af institutionel klimatilpasning;

Klima- og biodiversitetskriserne

36. understreger vigtigheden af at beskytte, bevare og genoprette naturen og økosystemerne for at nå Parisaftalens målsætninger; minder desuden om den afgørende rolle, som biodiversitet spiller med hensyn til at sætte mennesker i stand til at bekæmpe og tilpasse sig den globale opvarmning og øge deres modstandsdygtighed; mener, at naturbaserede løsninger

og økosystembaserede tilgange er centrale redskaber, der kan bidrage til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer samt beskyttelse og genoprettelse af biodiversitet og skove og katastroferisikoreduktion; understreger, at hvis man genopretter skadede økosystemer så hurtigt som muligt og på en effektiv og retfærdig måde bevarer 30-50 % af jordens land-, ferskvands- og havhabitater, og samtidig garanterer og styrker menneskerettighederne og oprindelige folks rettigheder, kan samfundet drage fordel af naturens evne til at absorbere og lagre kulstof; understreger behovet for at fremskynde fremskridt i retning af bæredygtig udvikling, men påpeger, at tilstrækkelig finansiering og politisk støtte er afgørende herfor;

37. understreger de afgørende og indbyrdes afhængige roller, som skove, biodiversitet og bæredygtig arealanvendelse spiller for at gøre det muligt for verden at opfylde verdensmålene for bæredygtig udvikling; understreger derfor det presserende behov for at standse og vende udviklingen inden for skovrydning og forringelse af jorden som et middel til at bidrage til reduktionen af de årlige nettodrivhusgasemissioner;

38. minder om tilsagnet fra regeringerne i 141 lande, der er hjemsted for mere end 3,6 mia. hektar skov, om at standse og vende udviklingen inden for skovrydning inden 2030;

39. gør på ny opmærksom på, at en streng bevarelse og genopretning af kulstofrige økosystemer er en løsning med en øjeblikkelig virkning og en bred vifte af modvirknings- og tilpasningsfordele; anerkender skovenes nøglerolle med hensyn til beskyttelse af klimaet og biodiversiteten; fremhæver, at skovene bidrager til bestræbelserne på at modvirke og tilpasse sig de negative virkninger af klimaændringerne;

40. understreger, at der er behov for, at sektorpolitikker og klimapolitikken for jordbrugssektoren, herunder for vigtige primære produktionsaktiviteter i landbrug og skovbrug, arbejder i synergi med de naturlige og halvnaturlige økosystemers naturlige tilpasningskapacitet og i videst muligt omfang forbedrer de overejende kulturprægede landskabers tilpasningskapacitet; fremhæver den nylige dom i en sag, hvor skovteknikere sagsøgte staten for dens nationale skovbrugspolitik, som effektivt forhindrer dem i at forbedre forvaltede skoves modstandsdygtighed, bl.a. ved at fjerne incitamenter for naturlig foryngelse ([20]);

41. minder om, at ifølge IPCC's femte vurderingsrapport er oprindelige, lokale og traditionelle former for viden en vigtig ressource for bæredygtig forvaltning af naturressourcer, bevarelse af biodiversitet og tilpasning til klimaændringer; understreger behovet for at styrke lokalsamfunds rettigheder til jord og ressourcer for at modvirke klimaændringerne som fastsat i FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder og ILO-konvention nr. 169 og for at overholde princippet om frit, forudgående og informeret samtykke;

42. understreger i forbindelse med forretningsaktiviteter, at det er nødvendigt at beskytte jord- og miljøforkæmpere ved at sikre effektiv og solid reguleringsmæssig beskyttelse af miljøet, arbejdstagerrettigheder, jordrettigheder, oprindelige folks rettigheder, livsgrundlag og kulturer, herunder princippet om retten til frit, forudgående og informeret samtykke; glæder sig i den henseende over EU-initiativerne om virksomhedernes due diligence i forbindelse med bæredygtighed og den foreslåede forordning om tilgængeliggørelse på EU-markedet og eksport fra Unionen af visse råvarer og produkter, der er forbundet med skovrydning og skovforringelse; opfordrer parterne til at sikre, at de forpligtelser, der blev indgået på COP27 om at gennemføre Parisaftalen, er i overensstemmelse med de allerede eksisterende internationale forpligtelser og standarder med hensyn til menneskerettigheder, der gælder for erhvervsvirksomhed;

43. minder om, at klimaændringer er en af de vigtigste direkte årsager til tab af biodiversitet og jordforringelse; understreger, at klimaændringernes negative indvirkning på naturen og biodiversiteten, økosystemerne, havene, sundheden og fødevaresikkerheden forventes at blive afgørende i de kommende årtier; understreger, at der er behov for en stærkere, bindende og mere ambitiøs international ramme for at beskytte den globale biodiversitet, standse de aktuelle tab og så vidt muligt genoprette biodiversiteten; anerkender i den forbindelse betydningen af konferencen om biodiversitet i Montreal, Canada, i december 2022; opfordrer IPCC og IPBES til at fortsætte og styrke deres samarbejde og fælles indsats for at kunne

([20]) https://www.klimazaloba.cz/wp-content/uploads/2021/04/Klimaticka%CC%81-z%CC%8Caloba.pdf

give politikerne den nyeste videnskabelige viden om den dobbelte klima- og biodiversitetskrise og om, hvordan de kan håndtere dem; opfordrer desuden UNFCCC til i partnerskab med FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (UNCBD) og FN's udviklingsprogram (UNDP) at arbejde for en sammenhængende ramme for klimaneutralitet og modstandsdygtighed, beskyttelse af biodiversiteten og bæredygtig udvikling;

44. opfordrer parterne til i overensstemmelse med Glasgowklimaaftalen at anlægge en integreret tilgang til håndtering af biodiversiteten i politiske og planlægningsmæssige beslutninger på nationalt, regionalt og lokalt plan; opfordrer i den forbindelse UNFCCC til i partnerskab med UNCBD og UNDP at arbejde for en sammenhængende ramme for klimaneutralitet og modstandsdygtighed, beskyttelse af biodiversiteten og bæredygtig udvikling; glæder sig over Edinburgherklæringen om den globale ramme for biodiversitet efter 2020, der er et eksempel på en inkluderende samlet tilgang på tværs af ministerier og myndigheder;

45. opfordrer parterne til at fortsætte arbejdet med dialogen om have og klimaændringer (»Ocean and Climate Change Dialogue«) ved at fastsætte konkrete, handlingsorienterede mål, der bl.a. behandler de mest relevante og presserende forhold vedrørende forbindelsen mellem hav og klima, og opfordrer landene, navnlig kystlandene, til at medtage tilsvarende forpligtelser i deres opdaterede nationalt bestemte bidrag, nationale tilpasningsplaner, langsigtede strategier og globale statusopgørelsesindberetninger;

Bæredygtig klimafinansiering

46. fremhæver, at EU og dets medlemsstater er de største ydere af offentlig klimafinansiering; anerkender betydningen af klimafinansiering til en vellykket klimaindsats, især eftersom mange udviklingslande har betingede nationalt bestemte bidrag, hvis opnåelse er afhængig af tilstrækkelig finansiel støtte; glæder sig derfor over, at der senest i 2025 vil blive fastsat et nyt kollektivt kvantificeret mål for klimafinansiering, der bør gå langt videre end det årlige mål om 100 mia. USD fra 2020, og som tager højde for udviklingslandenes behov og prioriteter med hensyn til yderligere og tilstrækkelig klimafinansiering; er af den opfattelse, at enkeltstående mål for modvirkning, tilpasning og tab og skader bør undersøges som led i dette nye kollektive kvantificerede mål for klimafinansiering; understreger, at de fremtidige klimafinansieringsmål bør tage hensyn til udviklingslandenes behov og princippet om retfærdighed i Parisaftalen i forbindelse med fastsættelse af parternes bidrag; understreger i den forbindelse behovet for klart at prioritere tilskudsbaseret klimafinansiering for at sikre, at klimafinansieringen ikke bidrager til uholdbare gældsniveauer i udviklingslandene; gentager sin opfordring til en dedikeret EU-mekanisme for offentlig finansiering, der giver supplerende og hensigtsmæssig støtte, så EU kan bidrage med en fair andel af det internationale klimafinansieringsmål; minder også om sin holdning af 22. juni 2022 til CO_2-grænsetilpasningsmekanismen (CBAM) ([21]), i henhold til hvilken Unionen bør finansiere de mindst udviklede landes bestræbelser på at dekarbonisere deres fremstillingsindustrier med et årligt beløb, der mindst svarer til indtægterne fra salg af CBAM-certifikater;

47. understreger betydningen af at operationalisere det globale mål om tilpasning og mobilisere omfattende nye midler til tilpasning i udviklingslandene; bemærker med bekymring, at tilpasningsomkostningerne og -behovene stiger, og at de er 5-10 gange større end de nuværende internationale offentlige finansieringsstrømme til tilpasning, hvilket fører til et voksende finansieringsgab i forbindelse med tilpasning; bemærker de iboende vanskeligheder ved at rette privat finansiering mod tilpasning; påpeger, at de nuværende globale finansieringsstrømme er utilstrækkelige med hensyn til at gennemføre nødvendige tilpasningsforanstaltninger, navnlig i udviklingslandene, bl.a. fordi en væsentlig del af tilpasningsmidlerne ydes i form af lån; bemærker, at 50 % af EU's samlede klimafinansiering i 2020 var ydet i form af tilskud, og opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at øge den tilskudsbaserede finansiering, særlig for tilpasning og især for de mindst udviklede lande og små udviklingsøstater; opfordrer EU og dets medlemsstater til at forpligte sig til en betydelig stigning i de tilpasningsmidler, de yder, og medbringe en klar plan til COP27 om, hvordan målet i Glasgowklimapagten om at fordoble tilpasningsmidlerne senest i 2025 sammenlignet med 2019-niveauerne kan opnås;

([21]) Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0248.

Torsdag den 20. oktober 2022

48. erkender, at det er nødvendigt at gøre fremskridt med hensyn til finansiering, der skal imødegå tab og skader; opfordrer parterne til at nå til enighed om nye, tilstrækkelige og supplerende offentlige finansieringskilder, der klart prioriterer tilskud med henblik på at imødegå tab og skader i forbindelse med de negative virkninger af klimaændringer; bemærker de vanskeligheder, der er tæt forbundet med at lede privat finansiering hen mod tab og skader; opfordrer indtrængende EU til forud for COP27 at involvere sig konstruktivt i udviklingslandenes forslag om at oprette en facilitet til finansiering af tab og skader på COP27, bl.a. ved at undersøge de nærmere bestemmelser for en sådan facilitet og under hensyntagen til eksisterende institutionelle ordninger; opfordrer til, at tab og skader gøres til et fast punkt på dagsordenen for fremtidige klimakonferencemøder, så der er et klart forhandlingsrum, hvor der kan foretages overvågning og gøres fremskridt på dette område, og til at sikre en fuldstændig operationalisering af Santiagonetværket for effektivt at kunne katalysere teknisk bistand til på passende vis at kunne imødegå tab og skader;

49. minder om, at alle parter skal gøre finansieringsstrømme — offentlige og private, interne og internationale — forenelige med vejen til 1,5 °C-målet i Parisaftalen; gentager, at det er nødvendigt hurtigst muligt at sætte en stopper for subsidier til fossile brændstoffer og andre miljøskadelige subsidier i EU og på verdensplan; fremhæver Glasgowklimapagtens tilsagn om at fremskynde bestræbelserne på gradvist at reducere uformindsket kulkraft og ineffektive subsidier til fossile brændstoffer; er bekymret over den manglende definition af, hvad »ineffektive subsidier til fossile brændstoffer« er, og over, at de i alvorlig grad bringer troværdigheden af sådanne tilsagn i fare; bemærker, at subsidier til fossile brændstoffer i EU stadig beløber sig til omkring 55-58 mia. EUR om året; minder Kommissionen og medlemsstaterne om deres forpligtelser i henhold til det 8. miljøhandlingsprogram om at sætte en frist for udfasning af subsidier til fossile brændstoffer i overensstemmelse med ambitionen om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C og om at udarbejde en bindende EU-ramme til overvågning og rapportering af medlemsstaternes fremskridt hen mod at udfase subsidier til fossile brændstoffer, baseret på en aftalt metodologi; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at vedtage konkrete politikker, tidshorisonter og foranstaltninger med henblik på at udfase alle direkte og indirekte subsidier til fossile brændstoffer så hurtigt som muligt og allersenest i 2025; opfordrer andre parter til at træffe lignende foranstaltninger og arbejde på at udarbejde en traktat om ikkespredning af fossile brændstoffer; glæder sig over G7-landenes tilsagn om at stoppe finansieringen af udviklingen af fossile brændstoffer i udlandet inden slutningen af 2022 og understreger samtidig, at dette tilsagn også bør finde anvendelse internt i disse lande; fremhæver, at det er nødvendigt at sikre, at EU's ramme for CO_2-prissætning ikke tilskynder til industriforurening; fremhæver Innovationsfondens rolle;

50. anser det for afgørende, at de store internationale finansielle institutioner hurtigt vedtager og udvikler grøn finansiering for at opnå en vellykket dekarbonisering af den globale økonomi; minder om Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's) rolle som EU's klimabank og dens nyligt vedtagne klimabankkøreplan og dens ajourførte energiudlånspolitik samt Den Europæiske Investeringsfonds (EIF's) forøgede bestræbelser på at være spydspids for klimainvesteringer; glæder sig over den kendsgerning, at Den Europæiske Centralbank (ECB) vedtog at indarbejde klimahensyn i dens pengepolitiske rammer; opfordrer indtrængende multilaterale udviklingsbanker, herunder EIB, og udviklingsfinansieringsinstitutioner, som typisk leverer finansiel støtte i form af gældsskabende instrumenter, til at indføre ansvarlige udlåns- og låneprincipper og tilpasse deres porteføljer til Parisaftalen samt indsamle og anvende data af høj kvalitet om klimarisici, sårbarhed og effekter for at lede tildelingen af midler i retning af investeringer, der er forenelige med målet om 1,5 °C; anerkender betydningen af etableringen af »Glasgow Financial Alliance for Net Zero« (global finansiel alliance vedrørende nettonulemissioner) og dens forpligtelse til at støtte vækstøkonomiernes omstilling til nettonul; glæder sig i den forbindelse over EU's aftale om virksomheders bæredygtighedsrapportering, der er afgørende for at tilvejebringe økonomisk støtte;

51. støtter det arbejde, der udføres af koalitionen af finansministre i forbindelse med klimaindsatsen, og opfordrer alle regeringer til at tilslutte sig koalitionens tilsagn om at tilpasse alle politikker og praksisser inden for finansministeriernes ansvarsområde til målene i Parisaftalen og til at vedtage effektive CO_2-priser som fastsat i Helsinkiprincipperne;

52. glæder sig over arbejdet i International Sustainability Standard Boards med at udvikle en global basislinje af oplysninger om bæredygtighed for kapitalmarkeder med henblik på at lede mere kapital mod rene teknologier og klimainvesteringer;

En tværsektoriel indsats

53. minder om, at den europæiske klimalov omfatter en forpligtelse til at fremme sektorspecifikke klimadialoger og -partnerskaber ved at bringe centrale interessenter sammen på en inkluderende og repræsentativ måde for at tilskynde sektorerne selv til at udarbejde vejledende, frivillige køreplaner og planlægge deres omstilling hen imod at nå Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050; fremhæver, at disse køreplaner kan yde et værdifuldt bidrag til at bistå sektorer med at planlægge de nødvendige investeringer i forbindelse med omstillingen til en klimaneutral økonomi og også kan bidrage til at styrke sektorengagementet i bestræbelserne på at finde klimaneutrale løsninger;

54. opfordrer alle parter til omgående at træffe foranstaltninger mod metanemissioner; glæder sig over det globale metantilsagn, som EU, USA og en række andre lande har tilsluttet sig på COP26, og som sigter mod at reducere alle metanemissioner forårsaget af mennesker med 30 % inden 2030 i forhold til 2020-niveauerne, hvilket er første skridt i retning af den reduktion på 45 %, som UNEP ([22]) har foreslået; opfordrer indtrængende alle signatarerne til at sikre, at de reducerer metanemissionerne på deres område med mindst 30 % inden 2030, og til at vedtage nationale foranstaltninger med henblik på at nå dette mål; bemærker, at ca. 60 % af den metan, der på nuværende tidspunkt udledes på verdensplan, stammer fra kilder som eksempelvis landbrug, deponeringsanlæg, spildevandsanlæg samt produktion og rørledningstransport af fossile brændstoffer; minder om, at metan er en kraftig drivhusgas, som er 28 gange kraftigere end CO_2 med hensyn til dens indvirkning på klimaet set over en 100-årsperiode og 80 gange kraftigere set over en 20-årsperiode; fremhæver i den forbindelse, at en større indsats for at reducere metanemissioner er en af de mest omkostningseffektive måder til at reducere drivhusgasemissioner på kort sigt; bemærker, at der allerede findes mange teknologier og praksisser, som kan modvirke metanemissioner på omkostningseffektiv vis, med lave omkostninger eller med negative omkostninger; bemærker, at metanemissioner i landbruget primært er drevet af det stigende antal husdyr, og at husdyremissioner fra husdyrgødning og tarmgæring udgør omtrent 32 % af de menneskeskabte metanemissioner; noterer sig i den forbindelse det forslag om at reducere metanemissioner i energisektoren, som Kommissionen fremsatte i december 2021; opfordrer til vedtagelse af yderligere bindende lovgivningsmæssige foranstaltninger til at håndtere emissioner i andre udledende sektorer, bindende EU-mål for reduktion af metanemissioner og medtagelse af metan blandt de regulerede forurenende stoffer i direktivet om nationale emissionsreduktionstilsagn; gentager sin opfordring til at tage fat på husdyrtætheden i EU for at sikre ambitiøse reduktioner af drivhusgasemissionerne i denne sektor; gentager sin holdning om, at der er behov for en ændring af forbrugsmønstrene i retning af sundere fødevarer, kost og livsstil, herunder et øget forbrug af bæredygtigt og regionalt producerede planter og plantebaserede fødevarer, og at overforbruget af kød og ultraforarbejdede produkter skal imødegås;

55. mener, at bæredygtige landbrugsproduktionsmodeller kræver, at der sættes en global standard ved at bruge en tværsektoriel, multidisciplinær »One Health«-tilgang ([23]) for at sikre overgangen til bæredygtige fødevaresystemer og opfylde Parisaftalens og Glasgowklimapagtens forpligtelser;

56. anerkender, at klimaændringer vil bidrage til øget antibiotikaresistens, og opfordrer derfor til, at parterne indgår en global aftale om at reducere brugen af antimikrobielle stoffer og bekæmpe risikoen for resistens;

57. fremhæver, at transportsektoren er den eneste sektor, hvis emissioner på EU-plan er steget siden 1990, og at dette ikke er foreneligt med EU's klimamål, som kræver større og hurtigere reduktioner af emissioner fra alle samfundssektorer, herunder luftfarts- og søfartssektoren; mener, at parterne for at sikre, at de nationalt bestemte bidrag er i overensstemmelse med de forpligtelser for hele økonomien, der kræves i Parisaftalen, kraftigt bør tilskyndes til at medtage emissioner fra international skibsfart og luftfart i deres nationalt bestemte bidrag og vedtage og gennemføre foranstaltninger på internationalt, regionalt og nationalt plan for at nedbringe emissionerne fra disse sektorer, herunder luftfartens andre virkninger end CO_2-emissioner; minder endvidere om, at alle nye personbiler, der markedsføres på verdensplan, ifølge IEA skal være nulemissionskøretøjer senest i 2035 for at opnå nettonulemissioner senest i 2050;

58. fremhæver inklusion af emissioner fra luftfart og søfart under EU's emissionshandelssystem (ETS), der også vil kunne tjene som en rollemodel for andre lande, og som vil støtte højere ambitioner på internationalt plan, herunder i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) og Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO); er bekymret over de

([22]) UNEP Global Methane Assessment 2021.
([23]) https://www.who.int/health-topics/one-health#tab=tab_1

langsomme fremskridt, som IMO og ICAO har gjort med hensyn til at håndtere emissioner fra international søfart og luftfart; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre deres yderste for at styrke ordningen for CO_2-kompensation og -reduktion for international luftfart, samtidig med at EU's lovgivningsmæssige autonomi i forbindelse med gennemførelsen af ETS-direktivet beskyttes; glæder sig over IMO's igangværende arbejde med at opdatere dens drivhusgasstrategi og emissionsreduktionsmål og vedtage konkrete tiltag; opfordrer dog indtrængende IMO til hurtigt at komme videre med at vedtage kort- og langsigtede mål og tiltag, som er i overensstemmelse med Parisaftalens mål;

59. påpeger de enorme klimapåvirkninger fra brugen af private jetfly, idet et enkelt privat jetfly er i stand til at udlede to metriske ton CO_2 på blot én time ([24]); understreger betydningen af, at ledere går foran med et godt eksempel, og beklager derfor, at nogle af verdens ledere og delegerede rejste til COP26 med privat jetfly; opfordrer indtrængende alle deltagere i COP27 til at vælge den mindst forurenende transportmetode til at nå frem til deres destination; bemærker med bekymring, at anvendelsen af private jetfly i Europa skønnes at være steget med 30 % i forhold til niveauet før pandemien ([25]), og opfordrer derfor medlemsstaterne til straks at træffe foranstaltninger til at begrænse brugen af private jetfly på deres område;

60. glæder sig over lanceringen af initiativet Beyond Oil and Gas Alliance (BOGA) på COP26 og understreger vigtigheden af dets målsætning om at begrænse udbuddet af fossile brændstoffer og bringe olie- og gasproduktion til ophør; minder om, at fossile brændstoffer er den vigtigste årsag til klimaændringer og tegner sig for over 75 % af alle drivhusgasser, og at de nuværende planer vil medføre, at der produceres ca. 240 % mere kul, 57 % mere olie og 71 % mere gas, end hvad der harmonerer med målet om at begrænse den globale opvarmning til 1,5 °C; bakker op om en socialt retfærdig og rimelig global omstilling med fokus på at bringe olie- og gasproduktionen i overensstemmelse med målene i Parisaftalen; opfordrer alle medlemsstaterne og de øvrige parter i Parisaftalen til at tilslutte sig dette initiativ;

61. udtrykker bekymring over, at investorer i fossile brændstoffer i forbindelse med investeringsaftaler anlægger sag mod regeringer ved investeringsdomstole for at føre politikker om klima, for udfasning af fossile brændstoffer eller for en retfærdig omstilling; opfordrer til sammenhæng mellem bilaterale og multilaterale investeringsaftaler og internationalt aftalte klimamål ved at udelukke beskyttelse af investeringer i fossile brændstoffer;

62. minder om, at IPCC's sjette vurderingsrapport (AR6) viser, at modvirkningsmuligheder, der koster 100 USD pr. ton CO_2 eller mindre, kan reducere globale drivhusgasemissioner med mindst halvdelen af 2019-niveauet inden 2030; understreger derfor, at indførelsen af en effektiv CO_2-pris som led i en bredere politiksammensætning kan bidrage til en betydelig reduktion af drivhusgasemissioner og fremme af innovation inden for ren teknologi; opfordrer EU til at påtage sig en ledende rolle med hensyn til at fremme CO_2-prissætning kombineret med effektiv og socialt inklusiv anvendelse af indtægterne for at fremme en hurtigere og mere retfærdig omstilling; opfordrer også EU til at undersøge forbindelser og andre former for samarbejde med eksisterende CO_2-prissætningsmekanismer i lande og regioner uden for EU, at fremskynde omkostningseffektive og socialt retfærdige emissionsreduktioner på verdensplan og samtidig reducere risikoen for kulstoflækage, hvilket alt sammen bør bidrage til at sikre lige vilkår på globalt plan; opfordrer Kommissionen til at iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre, at enhver sammenkædning med EU's emissionshandelssystem fortsat vil give supplerende og permanente afbødningsbidrag og ikke vil undergrave EU's interne forpligtelser med hensyn til drivhusgasemissioner;

63. opfordrer Kommissionen til sammen med andre større CO_2-udledere at oprette en international klimaklub, der er åben for alle lande, som er indstillet på at vise vejen i retning af høje klimaambitioner og effektiv CO_2-prissætning, og som har fælles mål om reduktion af drivhusgasemissioner og opnåelse af klimaneutralitet senest i 2050;

([24]) Transport & Environment, Private jets: can the super rich supercharge zero-emission aviation?, april 2021.
([25]) Idem

Klimaændringer og ligestilling

64. advarer om, at mennesker påvirkes af klimaændringer på forskellige måder afhængigt af faktorer såsom køn, alder, handicap, etnicitet og fattigdom; mener, at omstillingen til et bæredygtigt samfund skal ske på en inkluderende, retfærdig og lige måde, og at kønsbalancen er et centralt element i denne omstilling; glæder sig derfor over vedtagelsen på COP26 af den afgørelse, som hjælpeorganet for gennemførelse om køn og klimaændringer anbefalede, om at sikre en bedre integration af kønsdimensionen i de nationalt bestemte bidrag og om at sikre, at klimafinansieringen er kønsorienteret; beklager imidlertid, at omkring halvdelen af parterne endnu ikke har udpeget og ydet støtte til et nationalt knudepunkt for kønsspørgsmål og klimaændringer med henblik på klimaforhandlinger samt gennemførelse og overvågning af foranstaltninger;

65. fremhæver UNFCCC's forbedrede Limaarbejdsprogram om kønsaspektet og den tilhørende ligestillingshandlingsplan, hvori det anerkendes, at der fortsat er behov for at fremme og fremskynde ligestillingen mellem kønnene som en tværgående prioritet i politikken om klimaændringer; gentager sin opfordring til Kommissionen om at udforme en konkret handlingsplan for opfyldelse af forpligtelserne i den nye ligestillingshandlingsplan og til at oprette et permanent EU-knudepunkt for kønsspørgsmål og klimaændringer med tilstrækkelige budgetressourcer til at gennemføre og overvåge en kønsansvarlig klimaindsats i EU og på globalt plan ([26]); opfordrer EU til at integrere kønsaspektet i alle klima- og miljøpolitikker; gentager sin opfordring til EU og dets medlemsstater om at sikre kønsretfærdige nationale klimahandlingsplaner og en meningsfuld inddragelse af alle køn i udformningen og gennemførelsen heraf og om at styrke kvinders og kvindeorganisationers rolle inden for forvaltning og beslutningstagning og deres adgang til finansiering og til programmer, der støtter kvinders rolle i klimaforvaltningen;

66. understreger, at udviklingslandene i henhold til Parisaftalen forventes at rapportere, hvor kønsorienteret finansieringen er, og om den ydede finansiering tager overvejelser med hensyn til køn med i betragtning; udtrykker bekymring over, at kønsmærkningen af projekter stadig med tydelighed er utilstrækkelig, og opfordrer EU til at intensivere indsatsen i den henseende; anbefaler, at der anvendes kønsspecifikke analyser til at fastslå de forskellige behov og interesser i samfundet samt de forskellige niveauer af adgang til finansieringsmekanismer i samfundet; gentager sin opfordring til Kommissionen om at udarbejde en konkret handlingsplan med henblik på at opfylde forpligtelserne i den nye kønshandlingsplan, der blev vedtaget på COP25, med tilstrækkelige budgetmidler til at gennemføre og føre tilsyn med en kønsorienteret klimaindsats i EU og globalt; mener, at dette bør fungere som et eksempel for andre parter og få dem til at vedtage lignende foranstaltninger;

Industri, SMV'er og konkurrenceevne

67. anser COP27 for at være et meget vigtigt skridt siden undertegnelsen af Parisaftalen i 2015, idet Unionen har lanceret sin Fit for 55-pakke, REPowerEU-pakke og andre foranstaltninger med henblik på ikke blot at reducere sine drivhusgasemissioner og opnå klimaneutralitet senest i 2050, men også for at omdanne sit energisystem; mener, at økonomisk velstand, social samhørighed, jobskabelse, bæredygtig industriel udvikling og klimapolitik bør være gensidigt forstærkende; fremhæver, at bekæmpelse af klimaændringer bør sigte mod at mindske energifattigdom og dermed øge modstandsdygtigheden og konkurrenceevnen og giver EU's industri og SMV'er muligheder, som kan realiseres, hvis lovgiverne forpligter sig til en rettidig, skræddersyet, solidaritetsbaseret og passende politisk reaktion; anser det for yderst vigtigt, at Unionen sikrer en pionerfordel og går foran med et godt eksempel og samtidig beskytter det indre marked mod illoyal konkurrence fra tredjelandes side og sikrer lige vilkår for de europæiske industrier på globalt plan;

68. understreger, at Unionen bør gøre sit yderste for at bevare sine industriers og SMV'ers førende position og globale konkurrenceevne i omstillingen til en økonomi med nulemission af drivhusgasser; påpeger, at man bør anvende tilgængelige og innovative politiske værktøjer til at opretholde og udvide EU's lederskab; understreger, at det er nødvendigt hurtigt at dekarbonisere den europæiske industri yderligere og fortsætte Unionens støtte til denne indsats, navnlig til løsninger, der står i et rimeligt forhold til målet, så SMV'erne også kan være med; glæder sig over de initiativer, der er taget

([26]) Beslutning af 21. januar 2021 om EU's strategi for ligestilling mellem kønnene (EUT C 456 af 10.11.2021, s. 208).

for de strategiske værdikæder; anerkender de positive virkninger for de europæiske industrier, herunder SMV'er, som skyldes vedtagelsen af tidlige strategier for at bekæmpe klimaændringer og det forhold, at Unionen går foran med et godt eksempel med hensyn til at opnå klimaneutralitet, hvilket baner vejen for mindre udviklede eller mindre ambitiøse lande og kan sikre en yderst fordelagtig konkurrencefordel for EU's industrier og SMV'er; understreger behovet for at udarbejde retskraftige multilaterale og bilaterale aftaler mellem EU og dets partnere med henblik på at eksportere Unionens miljøstandarder og sikre lige vilkår inden for handel og investeringer; understreger behovet for at forhindre den europæiske industris og SMV'ers udflytning af produktion og investeringer på grund af mindre ambitiøse klimaforanstaltninger uden for Unionen og opfordrer derfor de internationale partnere til at ensrette indsatsen for at bekæmpe klimaændringer; mener på den anden side, at produktion og investeringer i Europa vil styrke EU's industrielle værdikæde og strategiske autonomi i lyset af en ustabil global kontekst;

69. anerkender den afgørende rolle, som SMV'er, navnlig mikrovirksomheder og nystartede virksomheder, spiller med hensyn til at fremme og levere resultater inden for beskæftigelse og vækst samt med hensyn til at føre an i den digitale og grønne omstilling; minder om, at SMV'er er en afgørende del af den europæiske økonomiske og sociale struktur og skal støttes og tilskyndes i denne omstilling fra lovgivernes side, navnlig ved at sikre adgang til finansiering af bæredygtige teknologier, tjenester og processer og forenkle de administrative procedurer; er bekymret over, at der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til SMV'ers muligheder og sårbarheder i alle EU-politikker, der vedrører det indre marked, herunder i forbindelse med fremme af digitaliseringen og den grønne omstilling;

70. glæder sig over det engagement, den indsats og de fremskridt, som de europæiske borgere, lokalsamfund, kommuner, byer, regioner, industrier og institutioner indtil videre har lagt for dagen for at opfylde forpligtelserne i Parisaftalen;

71. glæder sig over, at flere af EU's handelspartnere har indført CO_2-handel eller andre CO_2-prissætningsmekanismer, og opfordrer Kommissionen til yderligere at fremme denne og lignende politikker på globalt plan; ser frem til en hurtig aftale med Rådet om forslaget om en socialt retfærdig EU-mekanisme for CO_2-grænsetilpasning, som omfatter en effektiv CO_2-lækagemekanisme, og dens virkning med hensyn til at tilskynde til en global CO_2-pris, som vil bidrage til at reducere de globale CO_2-emissioner og opfylde Parisaftalens mål;

72. mener, at omstillingen til en bæredygtig økonomi er nødt til at blive kombineret med opretholdelse af Europas konkurrenceevne og jobskabelse, og at det er afgørende for den europæiske grønne pagts succes, at det indre marked forbliver omkostningseffektivt, når det tilpasses nye lovgivningsmæssige rammer.

73. understreger behovet for at fremme konkurrencedygtige markeder for råvarer og sjældne metaller, der er afgørende for den grønne omstilling, eftersom verdens råvareressourcer ejes af meget få lande; fremhæver, at en fortsat afhængighed af nogle få leverandører vil modvirke nogle af de nuværende politiske foranstaltninger såsom REPowerEU-planen og de ofre, som EU-borgerne har bragt;

74. fremhæver behovet for kompetencegivende programmer for at omskole arbejdsstyrken, så de kan imødekomme den stigende efterspørgsel efter arbejdskraft inden for energieffektivitet, vedvarende energi og grønne teknologiløsninger; opfordrer alle medlemsstaterne til at tage skridt til at sikre, at den europæiske arbejdsstyrke nu og i fremtiden får alle de færdigheder, der er nødvendige for at forvalte, gennemføre og forny den grønne omstilling;

Energipolitik

75. glæder sig over alle initiativer til at mindske EU's afhængighed af fossile brændstoffer, herunder til at mindske og i sidste ende fjerne afhængigheden af alle russiske fossile brændstoffer og relaterede produkter, eftersom Rusland bruger sine naturressourcer som våben og på grund af landets invasion af Ukraine; opfordrer i den forbindelse indtrængende Kommissionen og Rådet til at udarbejde en investeringsplan for energieffektivitetsforanstaltninger og vedvarende energi med henblik på at styrke energiuafhængigheden; minder om, at Kommissionen anslår, at der er behov for 300 mia. EUR for at udfase vores energiafhængighed af Rusland inden 2030; noterer sig EU's igangværende arbejde med internationale partnere for at diversificere energiforsyningen; bemærker, at Kommissionens analyse til støtte for REPowerEU forudser, at nogle af de fossilbaserede kapaciteter på grund af nye omstændigheder desværre må anvendes længere end oprindeligt forventet;

76. fremhæver den igangværende revision af energilovgivningen under Fit for 55-pakken for at bringe den i overensstemmelse med Unionens øgede mål om at reducere emissionerne med mindst 55 % inden 2030 med henblik på at opnå klimaneutralitet senest i 2050; opfordrer imidlertid til, at der fortsat arbejdes på at fastsætte mere ambitiøse mål, f.eks. for vedvarende energi og energieffektivitet, navnlig i betragtning af at Unionen fortsat bør gå foran med et godt eksempel;

77. fremhæver den centrale rolle, som energieffektivitet og vedvarende energi spiller i omstillingen til en klimaneutral økonomi; minder om, at den grønnest mulige energi er den energi, vi ikke bruger, og især om den rolle, som energieffektivitetsværktøjer kan spille i forbindelse med fremme heraf; anerkender fremskridtene med udbygningen af vedvarende energikilder; opfordrer samtidig til yderligere udbygning af energieffektive foranstaltninger såsom sektorintegration og genbrug af overskudsvarme; påpeger, at opvarmning udgjorde 50 % af det globale energiforbrug i 2018 ([27]), og at opvarmning i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først med fordel kan genbruges og reintegreres som en bæredygtig varmekilde, der ville være til gavn for alle lande, eftersom der genereres overskudsvarme i alle lande; anerkender imidlertid betydningen af at tilpasse målene for vedvarende energi og energieffektivitet for at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og overholde Parisaftalen og målene for REPowerEU ved at udnytte mulighederne ved de aktuelle faldende omkostninger til vedvarende energi og oplagringsteknologier; anerkender, at et øget ambitionsniveau for Unionens energieffektivitetsmål for 2030 bør være foreneligt med den nødvendige forøgelse og udbredelse af elektrificering, brint, e-brændstoffer (e-fuels) og andre rene teknologier, der er nødvendige for den grønne omstilling;

78. minder om behovet for en massiv opskalering og fremskyndelse af tilladelsesprocedurerne for projekter vedrørende vedvarende energi under hensyntagen til EU's naturlovgivning, herunder biodiversitetslovgivningen, og inddragelse af alle relevante interessenter i kortlægnings- og planlægningsprocessen;

79. minder om Unionens engagement i princippet om energieffektivitet først, der tager højde for omkostningseffektivitet, systemeffektivitet, lagringskapacitet, fleksibilitet på efterspørgselssiden og forsyningssikkerhed; understreger betydningen af at integrere og gennemføre princippet i al relevant lovgivning og alle relevante initiativer og på tværs af alle sektorer, hvor det er relevant; påpeger det uudnyttede potentiale for energieffektivitet i sektorer som industri ([28]), informationsteknologi, transport og bygninger, herunder opvarmning og køling; glæder sig over renoveringsbølgeinitiativet og relaterede konkrete regulerings- og finansieringsforanstaltninger samt understøttende foranstaltninger med det formål som minimum at fordoble den årlige energirenoveringsprocent for bygninger senest i 2030, fremme gennemgribende renoveringer og fremme e-mobilitet i Fit for 55-pakken med henblik på at afbøde energifattigdom; minder om den afgørende rolle, som SMV'er i bygge- og renoveringssektoren vil spille i forbindelse med renoveringsbølgen, der vil gøre det muligt at reducere bygningers energi- og klimapåvirkning;

80. glæder sig over REPowerEU-planen og opfordrer alle EU's medlemsstater til at overveje IEA's 10-punktsplan, som har potentiale til, hvis den gennemføres korrekt, at nedbringe gasimporten fra Rusland med et godt stykke over halvdelen og dermed mindske Unionens afhængighed af russisk naturgas;

81. fremhæver vigtigheden af at udfase alle fossile brændstoffer hurtigst muligt; bemærker, at dette mål skal opfyldes, samtidig med at den positive indvirkning på Unionens energisikkerhed, den industrielle konkurrenceevne og borgernes velfærd maksimeres; opfordrer G7-landene til at foregå med et godt eksempel i energiomstillingen og indstille alle nye investeringer i udvinding af fossile brændstoffer; glæder sig over G7-landenes tilsagn om at dekarbonisere deres energisektorer inden 2035 og om at indstille finansieringen af de fleste oversøiske projekter vedrørende fossile brændstoffer inden årets udgang; fremhæver betydningen af internationalt samarbejde om at udfase fossile brændstoffer såsom BOGA og Powering Past Coal Alliance;

82. beklager, at subsidier til fossile energikilder i Unionen har været stabile siden 2008 på omkring 55-58 mia. EUR om året, hvilket svarer til ca. en tredjedel af alle energisubsidier i Unionen, og at 15 medlemsstater i øjeblikket yder mere støtte til fossile brændstoffer end til vedvarende energi; mener, at subsidier til fossile brændstoffer undergraver målene i den

([27]) IEA, »Market analysis and forecast from 2019 to 2024«, https://www.iea.org/reports/renewables-2019/power

([28]) minder om, at det skønnes, at det økonomiske potentiale ved at reducere industriens endelige energiforbrug inden 2030 er på 23,5 % sammenlignet med status quo;

europæiske grønne pagt og forpligtelserne i Parisaftalen; understreger, at det er afgørende at tilvejebringe mere konsekvente prissignaler på tværs af energisektorerne og medlemsstaterne og undgå, at de eksterne omkostninger internaliseres; bemærker, at visse medlemsstater for nylig har truffet foranstaltninger til at beskytte forbrugerne mod de direkte virkninger af stigende energipriser, navnlig for husholdningerne, og insisterer på, at en sådan praksis fortsat skal være ekstraordinær og midlertidig; opfordrer medlemsstaterne og de øvrige parter i COP26 til at prioritere investeringer i grøn energi og infrastruktur og til at udfase direkte og indirekte subsidier til fossile brændstoffer;

83. mener, at Unionen for at opnå klimaneutralitet bør sikre, at dets energisystem integreres og baseres på et kaskadeprioriteringssystem med udgangspunkt i gennemførelsen af princippet om energieffektivitet først, der er baseret på omkostningseffektivitet, systemeffektivitet, lagringskapacitet, forsyningssikkerhed og fleksibilitet på efterspørgselssiden understøttet af intelligente net, der fører til energibesparelser, efterfulgt af direkte elektrificering af slutbrugersektorer fra vedvarende energikilder, anvendelse af brændstoffer fra vedvarende energikilder og brændstoffer baseret på vedvarende energikilder, herunder brint, til slutbrugeranvendelser og, i en overgangsfase, bæredygtige og sikre kulstoffattige brændstoffer til anvendelser, der ikke har et andet alternativ, samtidig med at energitilgængeligheden, prisoverkommeligheden og forsyningssikkerheden opretholdes gennem udvikling af et cirkulært, særdeles energieffektivt, integreret, sammenkoblet, modstandsdygtigt og multimodalt energisystem;

84. minder om vigtigheden af at tage højde for mangfoldigheden af nationale energisystemer og udfordringer; fremhæver behovet for en retfærdig omstilling og gentager det løfte, der er skitseret i den nye grønne pagt om, at ingen må lades i stikken; er bekymret over, at omkring 50 millioner husstande i Unionen stadig lever i en situation med energifattigdom, og mener, at EU bør øge sin indsats for at forebygge og minimere den; understreger vigtigheden af den sociale dimension af højere klimaambitioner; understreger, at renovering af bygninger er nøglen til at reducere bygningers energiforbrug, nedbringe emissionerne og reducere de stigende energiregninger; understreger, at energipolitikker skal føres i overensstemmelse med princippet om en retfærdig omstilling samt i tæt samarbejde med civilsamfundet og arbejdsmarkedets parter; mener derfor, at offentlige politikker, et styrket samarbejde med arbejdsmarkedets parter og større inddragelse af civilsamfundet på lokalt, nationalt plan og EU-plan er absolut nødvendige forudsætninger for at opnå kulstofneutralitet i alle samfundssektorer på en retfærdig, inklusiv og socialt bæredygtig måde;

85. glæder sig over vedtagelsen af EU-brintstrategien, der kræver installation af mindst 6 GW vedvarende brintelektrolysører i Unionen senest i 2024 og 40 gigawatt senest i 2030; opfordrer i den forbindelse Unionen og medlemsstaterne til at lette integrationen af brint i sektorer, hvor det er vanskeligt at nedbringe emissionerne;

86. glæder sig over EU's offshorestrategi og dets ambition om en kapacitet på mindst 60 GW senest i 2030 og 340 GW inden 2050, som Parlamentet i sin egen initiativbetænkning anmodede om at øge til op til en kapacitet på 450 GW ([29]), og solenergistrategien, der sigter mod at installere solceller med en kapacitet på 320 GW senest i 2025 og 600 GW senest i 2030; understreger behovet for at sikre, at gennemførelsen af strategien er til gavn for hele Unionen, herunder indlandsmedlemsstater; fremhæver, at europæiske virksomheder er førende på verdensplan og industrielle pionerer inden for vedvarende offshoreenergi, og at sektoren har et uudnyttet potentiale for yderligere jobskabelse (både direkte og indirekte), vækst og eksport; opfordrer til europæisk lederskab inden for sektoren for vedvarende energi og dens forsyningskæder som led i EU's industripolitik; bemærker med stor tilfredshed den fælles erklæring, der blev undertegnet i maj 2022 af Belgien, Danmark, Tyskland og Nederlandene på Nordsøtopmødet i Esbjerg (Danmark), og som vil gøre Nordsøen til et grønt kraftcenter for Europa;

87. er overbevist om, at det er nødvendigt at skabe betingelserne for, at forbrugerne får større viden og flere incitamenter til at vælge mere bæredygtige energiformer og være mere aktive; opfordrer Kommissionen til at vurdere den netkapacitet, der er nødvendig for integrationen af løsninger for vedvarende energi og elektrisk opvarmning, og til at identificere de resterende hindringer for at lette udviklingen af VE-egetforbrug og VE-fællesskaber, navnlig dem i lavindkomsthusholdninger eller sårbare husstande;

([29]) Beslutning af 16. februar 2022 om en europæisk strategi for vedvarende offshoreenergi (EUT C 342 af 6.9.2022, s. 66).

88. bakker op om det igangværende arbejde med at revidere energibeskatningsdirektivet med henblik på at tilpasse beskatningspolitikkerne til energi- og klimamålene for 2030 og 2050 og samtidig vurdere konsekvenserne, bl.a. for forbrugere, energifattigdom og transportfattigdom;

89. understreger, at det på trods af, at Europa arbejder hen imod at nå sine ambitiøse mål, vil kræve en koordineret global indsats at nå opnå global CO_2-neutralitet senest i 2050; fremhæver, at udviklingslandene vil kræve international bistand for at opnå deres grønne omstilling; understreger betydningen af at styrke det tætte grænseoverskridende samarbejde og udvekslingen af bedste praksis med internationale partnere inden for politikudformning og videnskab, herunder teknologioverførsel, med henblik på at fremme energieffektivitet og investeringer i bæredygtige energiteknologier og -infrastrukturer; bemærker Kommissionens nylige vedtagelse af dens meddelelse om EU's eksterne energisamarbejde, hvori EU er fast besluttet på at samarbejde med tredjelande i hele verden for at »tilskynde partnerlandene til at øge deres klimaambitioner og fastlægge deres veje til klimaneutralitet, men også til at etablere langsigtede forbindelser, der er til gensidig gavn, navnlig på energiområdet«;

90. glæder sig over Kommissionens hensigt om at vedtage en handlingsplan i 2022 for digitalisering af energisektoren med henblik på at placere EU som teknologisk førende og muliggøre et mere integreret energisystem med intelligente løsninger i specifikke sektorer og med forbedret finansiering for perioden 2021-2027; minder om betydningen af, at cybersikkerhedsrisici i energisektoren håndteres for at sikre energisystemernes modstandsdygtighed;

Forskning, innovation, digitale teknologier og rumpolitik

91. glæder sig over Horisont Europa-programmets rolle og dets bidrag til klimaneutralitet; er af den opfattelse, at partnerskaberne under Horisont Europa, herunder fællesforetagenderne, vil fremme samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor med det formål at bidrage til gennemførelsen af den grønne omstilling og samtidig sikre, at innovationer er bæredygtige, til rådighed, tilgængelige og økonomisk overkommelige; understreger, at det er vigtigt at forbedre SMV'ernes adgang til og deltagelse i Horisont Europa-indkaldelser og kommunikere bedre med og inddrage borgerne vedrørende resultaterne af europæiske FoU-projekter og nye teknologier, herunder fyrtårnsprojekter, med henblik på at øge den offentlige udbredelse og gøre Unionens rolle mere synlig for borgerne;

92. glæder sig over den rolle, som Copernicusprogrammet og det nye EU-videncenter for jordobservation til overvågning af land, atmosfære og havmiljø spiller; understreger vigtigheden af satellitobservationskapacitet til at overvåge, udforme, forudsige og støtte politikudformningen vedrørende klimaændringer;

93. fremhæver behovet for at tiltrække flere investeringer, både offentlige og private, i forskning, innovation og udbredelse af nye bæredygtige teknologier, herunder i arbejdskraftintensive industrier, i nødvendige nye infrastrukturnetværk og projekter, der bidrager til målene i den europæiske grønne pagt og Parisaftalen; understreger, at fremtidig forskning og teknologi bør tage højde for bæredygtighed og cirkularitet; understreger samtidig betydningen af grundforskning samt samarbejdsbaserede og tværfaglige tilgange inden for forskning og innovation (FoI) med henblik på at løse klimaudfordringerne; påpeger endvidere, at det er nødvendigt at støtte social innovation, der er afgørende for at imødekomme uopfyldte samfundsmæssige behov og udfordringer, og samtidig give borgerne større indflydelse i den grønne omstilling;

94. understreger betydningen af at sikre sammenhæng og konsekvens i incitamenterne til at fremme innovative teknologier med henblik på at nå 2030- og 2050-målene og håndtere udbredelsen af allerede modne teknologier samt investeringer i nye teknologier, der skal udvikles for at nå Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050;

95. understreger, at der er behov for en dobbelt omstilling, hvor den digitale og den grønne omstilling går hånd i hånd; understreger den grundlæggende rolle, som digitale teknologier kan spille med hensyn til at støtte Unionens grønne omstilling; minder om, at Unionens genopretning kræver, at der skabes stabile lovgivningsmæssige rammer, som fremmer fremskridt, der bl.a. er markedsdrevne, i forskning, innovation og udvikling inden for bæredygtige teknologier og passende betingelser for finansieringen heraf;

96. understreger, at digitalisering er en af de vigtigste faktorer i forbindelse med integrationen af energisystemet, da den kan muliggøre dynamiske og indbyrdes forbundne strømme af energibærere, gøre det muligt at sammenkoble forskelligartede markeder og tilvejebringe de nødvendige data til at matche udbud og efterspørgsel; fremhæver de digitale teknologiers potentiale til at øge energieffektiviteten og dermed reducere de samlede drivhusgasemissioner; fremhæver, at det er nødvendigt at sikre en sikker lovramme med ikkediskriminerende og gennemsigtige procedurer for adgang til og transmission af energidata; minder om, at Kommissionen anslår, at IKT's miljøaftryk tegner sig for mellem 5 % og 9 % af det globale elforbrug og mere end 2 % af de globale drivhusgasemissioner; understreger, at datacentre og datatransmission ifølge en undersøgelse fra 2018 om kunstig intelligens fra Kommissionens Fælles Forskningscenter kan udgøre mellem 3 % og 4 % af Unionens samlede elforbrug; fremhæver, at Kommissionen forventer en stigning i datacentrenes forbrug på 28 % mellem 2018 og 2030; understreger, at 47 % af de digitale CO_2-emissioner skyldes forbrugerudstyr såsom computere, smartphones, tablets og andre netforbundne produkter; opfordrer derfor til, at der træffes foranstaltninger til at reducere IKT-sektorens CO_2-fodaftryk ved at sikre energi- og ressourceeffektivitet med hensyn til netværk, datacentre og forbrugerenheder, og fremhæver på ny målet om at gøre datacentre klimaneutrale og meget energieffektive senest i 2030 som anført i den digitale strategi;

97. minder om betydningen af FoI's bidrag til at nå de mål, der er fastsat i Parisaftalen, og målene i den europæiske grønne pagt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte forskning og innovation og en samlet forhøjelse af EU's og de nationale budgetter til FoI inden for bæredygtige og sikre energiteknologier og innovation; opfordrer Kommissionen til at overveje yderligere at støtte teknologier og innovative løsninger, der vil bidrage til et klimasikret og integreret energisystem, herunder dem, hvor Europa har globalt lederskab og indenlandsk baserede værdikæder; finder det afgørende, at centrale segmenter af værdikæder for vedvarende energi er placeret i Unionen, for at nå klimamålene og tilvejebringe betydelige økonomiske fordele for europæerne, og opfordrer til at træffe passende foranstaltninger til at støtte den rolle, som europæisk indhold spiller i forsyningskæden og lovgivningen for vedvarende energikilder;

Klimaændringer og udvikling

98. bekræfter på ny EU's engagement i gennemførelsen af udviklingsvenlig politikkohærens, navnlig inden for industri-, landbrugs-, fiskeri-, handels- og investeringspolitikken; insisterer på en sammenhængende tilgang til gennemførelsen af Parisaftalen og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling i både interne og eksterne politikker;

99. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne samt andre G7-lande til at udforme og indføre partnerskaber om retfærdig energiomstilling med udviklingslande og sikre nye og supplerende investeringer for at sikre en retfærdig omstilling under udfasningen af fossile brændstoffer i udviklingslande; mener, at disse partnerskaber primært bør benytte sig af finansieringsinstrumenter, som ikke genererer gæld;

100. understreger betydningen af en menneskerettighedsbaseret tilgang til klimaindsatsen for at sikre, at alle foranstaltninger overholder og støtter menneskerettighederne for alle mennesker; opfordrer indtrængende parterne i UNFCCC til at integrere menneskerettighedsdimensionen i deres nationalt bestemte bidrag, deres meddelelser om tilpasning og deres nationale tilpasningsplaner;

101. opfordrer til, at udviklings- og klimapolitikken skal håndtere ulighed, allerede eksisterende gældsudfordringer og fattigdom, som forværres af klimaændringernes negative indvirkning;

Europa-Parlamentets rolle

102. mener, at Parlamentet, eftersom det skal give sin godkendelse af internationale aftaler og indtager en central rolle som medlovgiver i den EU-interne gennemførelse af Parisaftalen, bør udgøre en integreret del af EU-delegationen; forventer derfor at få lov til at deltage i EU-samordningsmøderne på COP27 i Sharm el-Sheikh og blive sikret adgang til alle forberedende dokumenter fra det øjeblik, forhandlingerne begynder;

o

o o

103. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og sekretariatet for UNFCCC med anmodning om, at den bliver fremsendt til alle konventionens kontraherende parter uden for EU.